

Μαλβίνα μένει νεκρά εἰς τὸν τόπον. Ὁ Ραούλ φεύγει καὶ ἀκόμα φεύγει...

— Δὲν σὰς τὸ ἔλεγε; Μαὶ λέγει ἡ κυρά Φιλιά, ὅταν ἐπανῆλθε τὸ ἐσπέρας. Ἐλάτε νὰ δῆτε τὴν Μαλβίναν σας, τὴν κλέφτραν σας. τί ἐπαθε;

"Ετρεξα. Τὴν εἶδα χαμαὶ ἐκάθην κειμένην, μετὰ τὴν κεφαλὴν πῆτα, ζεμματισμένην, περικεχυμένην ἀκόμη μετὰ τοὺς σιφάδον, καὶ τὰ ὠρεῖα τῆς ξανθῆς μαλλιάς, τὰ ὅποια ἐλούοντο καθ' ἑκάστην σκεδὸν, κατερρυπωμένα. Ὁ Ραούλ ἦτο εἰς μίαν γωνίαν σκεπτικὸς, μετὰ τὴν οὐρὰν κατεβασμένην, ὡς ζημιωμένος ἑκτορος.

"Ἡ καρδιά μου ἐπίεσθη! Ἐβάκρυσα. Τὴν ἠγάπων τόσο. Ἦτο τόσο ὠραία! Τόσον καλή! Τόσον νοήμων. Ἄλλ' εὐθὺς ἐθύμωσα, διότι ἦτο αὕτη μόνη ἡ αἰτία τοῦ θανάτου τῆς. Σκεδὸν νύκτοκτόνησε.

— Εἰς τὸν διάβολον τὰ θελικά ἐφώνησα.
Αὐτὸ ἦτο τὸ ἔλεγεσθαι τῆς...

Ἐπίλογος

"Εκτοτε ἀποφύγω νὰ διατηρῶ θελικούς... σκύλλους.

Ἐν Σόρφ τῇ 14 Ἀπριλίου 1888

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΒΕΚΙΑΡΕΛΗΣ

ΤΟΥ ΜΑΪ ΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

Τοῦ Μάϊ τὰ τραντάφυλλα ἀπάνω 'ς τὸ κλωνάρι
Τὰ γιασεμιά, τῆς λεϊμονιάς τὰ ἄνθη τὰ δροσάτα,
Δὲν ἔχουν μύρο πιδό γλυκό, δὲν ἔχουν τόση χάρι
Ἵσάν τῇ 'δικῇ σου τὴν πνοή, γλυκειὰ γαλανομάτα.

Κοράλλι εἶνε τὰ χεῖλη σου, τὸ γέλοιο σου 'ς τὴ χάρι
Περνᾷ τὸν ἦχο τοῦ νεροῦ 'ς τὰ χόρτα τὰ δροσάτα,
Τῆς λεϊμονιάς, ἴσάν τῆς κουνεῖ τ' ἀγέρι τὸ κλωνάρι,
Καὶ τοῦ πουλιοῦ, ποῦ τραγουδεῖ γιὰ σέ γαλανομάτα.

Καὶ ὅμως τοῦ τριαντάφυλλου τὸ μύρο 'ς τὸ κλωνάρι,
Ὁ ἄνεμος 'ς τῆς λεϊμονιάς τὰ φύλλα τὰ δροσάτα.
Καὶ τὸ τρεχάμενο νερό, ποῦ τραγουδεῖ μετὰ χάρι,
Εἶν' ἀπὸ σέ πιδό σταθερά, κακιὰ γαλανομάτα.

Ἀπ' τὸν καιρὸ, ποῦ ἔφυγε μετὰ σέ γαλανομάτα
Τὸ φίλημ' ἀπ' τὰ χεῖλη σου, ποῦ ἔχουν τόση χάρι,
Τὸ μύρο τὰ τριαντάφυλλα ἔχασαν τὰ δροσάτα
Καὶ ἄνθη τῆς ἡ λεϊμονιάς 'ς τὸ κάθε τῆς κλωνάρι.

Καὶ τὸ πουλὶ δὲν τραγουδεῖ γιὰ σέ γαλανομάτα.
Ἀνάμεσα 'ς τῆς λεϊμονιάς, 'ς τοῦ ρόδου τὸ κλωνάρι,
Οὔτε ροδίζει ἡ αὐγὴ 'ς τὰ χόρτα τὰ δροσάτα
Δὲν κελαρύζει τὸ νερό τοῦ λειβαδιοῦ μετὰ χάρι.

"ὦ! εἶθε, πεταλοῦδα σύ ἐλεύθερη 'ς τὴ χάρι,
Νὰ ξαναγύριζες σέ με, γλυκειὰ γαλανομάτα
Καὶ θάχε πάλι ἡ λεϊμονιά τὰ ἄνθη τὰ δροσάτα
Καὶ μύρο τὰ τριαντάφυλλα, ἀπάνω 'ς τὸ κλωνάρι.

(Κατὰ τὸν Leconte de Lisle)

ΑΝΤ. Θ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις ἀγγλικῆς ἀρχαιο-
λογικῆς σχολῆς κ. Ε. Γάρδνερ, ὅστις διηύθυνε
τὰς ἐν Πάφῳ τῆς Κύπρου ἐπὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδί-
της ἀνασκαφάς, ἐδημοσίευσεν εἰδήσεις περὶ τῶν ἀνα-
σκαφῶν τούτων. Κατὰ ταύτας, ὁ ναὸς ἐκεῖνος εἶχεν
ὅλως ἴδιον ρυθμὸν, διάφορον τῶν γνωστῶν ἐλληνικῶν
ἀρχιτεκτονικῶν ρυθμῶν, ἀνεκαλύφθησαν δὲ πολλὰ
τεμάχια ἀγαλμάτων καὶ ἐπιγραφῶν. Ἰδιαιτέρας δὲ
μνείας ἀξία εἶνε μαρμαρινὴ κεφαλὴ παιδὸς, πιθανῶς
Ἐρωτος, ἐκ τῆς ἀρίστης ἐλληνικῆς τέχνης.

Ἐν Τύνιδι, παρὰ τὴν πόλιν Σφαξ, ἐν τῇ θέσει τῆς
ἀρχαίας Ταπαρούρας, ἀνεκαλύφθη μεγάλη νεκρόπο-
λις, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκτὸς ἄλλων εἰδῶν ταφῆς εὐρέθη-
σαν καὶ πολυάριθμοι πίθοι ὡς τάφοι χρησιμεύοντες.
Εἶχον ἀνευρεθῇ ἀνέκαθεν ἐν Ἰταλίᾳ, Ἑλλάδι καὶ
ἄλλαχού παρόμοιοι ἀρχαῖοι πίθοι, ἄλλοι μὲν περιέ-
χοντες ἀπηνθρακωμένους κυάμους, σῖτον κτλ., ἄλλοι
δὲ λείψαντα ἀνθρώπων. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ταφῆς
ἀπαντᾷ ἐν Κριμαίᾳ, ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ἐν τῇ Κάτω
Χαλδαίᾳ, ἐν τῷ Ἰσθμῷ τοῦ Σουέζ, ἐν τῇ μεσημβρι-
νῇ Γαλλίᾳ καὶ ἀκόμη καὶ ἐν Ὀρινώκῳ, εἰς τοὺς ἀν-
τίποδας. Ἀλλὰ καὶ τὸ καύσιμον τῶν νεκρῶν ἐντὸς
χωματίνων ἀγγείων ἦτο πολλαχῶς ἐν χρήσει. Κατὰ
τὰς παρὰ τὸ Σφαξ λοιπὸν ἀνασκαφάς φαίνεται ὅτι
ἐπὶ ρωμαϊοκρατίας τὸ παράχωμα τῶν νεκρῶν τεθα-
μένων ἐντὸς πίθων ἦτο ἀκόμη ἐν χρήσει, μετὰ τὴν δια-
φορὰν, ὅτι οἱ πίθοι οὗτοι δὲν εἶνε τόσοι μεγάλοι,
ὥστε νὰ περιλαμβάνωσιν ὁλόκληρον τὸ σῶμα, ἀλλὰ
μέρη μόνον αὐτοῦ, διό ἕκαστος τάφος περιέχει πλείο-
νας πίθους, ἐνὸς μέχρις ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μέτρου ὕψους
καὶ ἐκ χώματος ἐρυθροῦ ἢ κιτρινωποῦ, ἄνευ παντὸς
κοσμήματος καὶ τέχνης. Τινὲς ἦσαν προσηρμοσμένοι
ἐπὶ ἀσβέστου, οἱ πλείστοι ὅμως ἦσαν τεθαμένοι ἐπὶ
τῆς ἄμμου ἀβαθῶς, πολὺ συχνὰ σκεπασμένοι διὰ
στέγης ἐξ ἐπτά ἢ ὀκτὼ μεγάλων κεράμων συγκει-
μένης. Ἐκτὸς ὀλιγίστων ρωμαϊκῶν νομισμάτων δὲν
εὐρέθησαν ἄλλα τῶν νεκρῶν κοσμήματα πρὸς ὄρισμὸν
τῆς ἐθνότητός των.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΙ

Ἐν ταῖς δυτικαῖς ἐπαρχίαις τῆς Ρωσσίας καὶ ἐν
Πολωνίᾳ κατηρτίσθη ἤδη ἐντελῶς ἡ ταχυδρομικὴ
διὰ περιστερῶν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίᾳ. Ἐν πᾶσι
τοῖς κατὰ τὰ σύνορα προορίοις συνεστήθησαν σταθ-
μοὶ ταχυδρομικοὶ περιστερῶν, ἕκαστος τῶν ὑποίων
περιλαμβάνει περὶ τὰς 250 περιστεράς. Οἱ ἐπιστάται
καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι διορίζονται ὑπὸ τῶν φρουρά-
ρων, ὁφείλουσι δὲ νὰ εἶνε Ρῶσοι ὑπήκοοι.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ "ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ",